

Nordiskt möte 21 – 22 oktober 2006

Det passade väldigt bra att åka tåg till Locarno från Zug, med bara ett byte i Bellinzona. Eftersom Britta Heer och jag bara delat en smörgås på tåget ville vi gärna äta något lätt vid ankomsten. Vi hittade en liten pizzeria i närheten av hotellet, där vi kunde livnära oss.

Innan generalförsamlingen gick några hurtiga damer uppe på dammen vid Maggiaälven, som vi fick höra senare av hotellägaren, kunde föra väldigt mycket vatten och som översvämmat hotellet innan dammen byggts. Generalförsamlingen genomfördes i rask takt punkt för punkt och var över efter en halv timme.

Herr Glaus, hotellägaren, hälsade oss välkomna under aperitiven med en rikt belagd landgång, som några av våra nordiska damer förberett under morgonens gång. Han följde med oss under utflykten till Intragna. Från Ponte Brolla åkte vi med nostalgitåget till Intragna. Tåget hade inköpts av hotellet, som förpliktat sig att köra det åtminstone 30 gånger per år. Tåget var försett med träbänkar och runda lampor i taket. Redan över första bron körde tåget väldigt långsamt, så att vi kunde beundra den djupa dal som vattnet grävt mellan stenarna. Det gick vidare genom små byar, där apelsiner växte och vin odlades.

Naturligtvis kom konduktören Sven-Erik Gunnervall, iklädd konduktörmössa, -jacka och -väska, med biljettklapparen i högsta hugg. Skulle vi ha biljetter? Nej, han var vänlig nog att dela ut amarettbiskvier i en liten påse, som han klippte varje gång han gav ut en sådan. Barnen till det norska prästparet tittade uppmärksamt på konduktören!

Herr Glaus, som växt upp i Intragna, förde oss genom smala gränder och berättade om byn och om hur vissa barn i omgivningen kom till skolan med linbana, som naturligtvis inte gick när det var mycket vindigt, hur han kunde övertyga den katolska prästen som vigde honom, att gå med på att man fick dansa på platsen framför kyrkan. Kyrktornet är ovanligt högt och smalt och dominerar byn, om man inte redan lagt märke till den illgröna färgen på skolhuset. Återfärden skedde i buss på kurviga vägar.

Vid ankomsten till hotellet blev det allvar igen. Arenan i år upplyste om klubbarnas informationsmaterial. Skandinaviska klubben har mycket redaktionellt material (av tradition) och andra informerar bara om kommande sammankomster. Ambassaderna presenterade sina informationsmöjligheter. Vi är välkomna att meddela de tillställningar som organiseras av oss klubbar, så att det kan vidarebefordras. Svenska kyrkan har dessutom lokaler, där man kan samlas och där man kan hyra in sig.

Det var en mycket intressant rundvandring genom hotellet, som Herr Glaus tog oss på. Han visade oss 9-håls golfbanan, berättade för oss att de samarbetar med djurparken i Zürich för att återinföra uttern, och talade om för oss att dammarna som finns lite här och där framför rummen fungerar som myggfångare...

Kvällen tillbringades i glatt sällskap vid ett festligt dukat bord i Palmsalen. Det serverades en riklig tessinsk buffé.

Följande morgon steg vi alla upp i morgonstunden för att ta ut vårt bagage och åka till kyrkan, iklädda folkdräkten. De skandinaviska prästerna turades om att genomföra gudstjänsten.

Sedan gick vi till kajen i Ascona, där en båt förde oss till Isole di Brissago, som jag för första gången äntligen besökte. Även om det var sent på hösten fanns det fortfarande många blommor och paprikaväxter i olika format. Naturligtvis var många träd också gulfärgade.

Lunchen intogs i restaurangen på ön.

Det nordiska mötet ger tillfälle till att träffa andra klubbar från de andra skandinaviska länderna, diskutera svårigheter inom klubbarna och informationsutbytet. Det ger deltagarna också möjlighet, att (åter) träffa bekanta från de olika delarna av Schweiz, ge ett ansikte på personer, som man kontaktat per telefon eller per e-post och helt enkelt trivas tillsammans. Det ger också tillfälle att lära känna olika orter i Schweiz, som man kanske aldrig har besökt. Det ger deltagarna möjlighet att göra sig bekant med andra (klubb-)deltagare på ett informellt sätt.

För att hämta min bil, slutade min tågresan i Zug, vår nästa mötesplats, som också har överraskningar att bjuda på. Vacker natur och intressant historia.

På återseende.

Ingrid Mårtensson